

ПРЕС КЛИПИНГ

5-6. октобар 2013.

НАСЛОВИ

Цео свет “на нишану“ Застава оружја;(стр.2)

Збогом војној и службеној тајни;(стр.4)

Српски сан о америчкој кризи;(стр.6)

ММФ не тражи опорезивање пензија;(стр.8)

Неће бити смањивања пензија, само плата у јавном сектору;(стр.9)

Изгубљени у времену;(стр.10)

Ускоро нови шеф Радне групе за приватизације;(стр.12)

Цео свет “на нишану” Застава оружја

Виолета Таловић

„Новости” истражују - Може ли наменска индустрија да буде замајац српске привреде и колико држава помаже оружаре (4): „Застава оружје“ ће до краја године остварити приход од извоза 42 милиона долара

КАРАБИН, репертирни маузер, пиштољи М57 и М70, најтраженије је оружје из „Заставиног“ арсенала које се извози на америчко тржиште, а производ за којим лудују јесте полуаутоматски ловачки карабин. Само у овој години Американцима је испоручено чак 90.000 комада.

Очекивања су да ће до краја године извоз у Америку достићи 42 милиона долара, што је за 14 милиона долара више у односу на претходну. Да би испунила обавезе, фабрика је запослила још 500 људи.

- Америчко тржиште је кључно и посредством „Југоимпорт СДПР“ наш ловачко-спортски програм постао је бренд - каже Раде Громовић, генерални директор „Застава оружја“.

Ловачки и стрелачки програм крагујевачки оружари извозе у скоро 40 земаља. У години јубилеја - 160. рођендана, фабрика „Застава оружје“ успела је да повећа извоз оружја за чак 80 процената.

- Ово је велики корак, али далеко од тога да смо задовољни - каже Громовић.

- Да нема државе, не бисмо опстали. Она нам помаже да преживимо, а свих 1.400 радника бори се да се коначно попнемо на „зелену грану“. Наш производ јесте политички, али није нам циљ да нас држава мази већ да послујемо профитабилно, ослоњени на сопствене снаге.

„Застава оружје“ све до фебруара прошле године била је значајан корисник државних субвенција. Од тада, ни динара. Процес опоравка је видљив, али још много посла чека и руководство и раднике да би се некадашњем гиганту са 12.000 запослених и 10.000 машина вратила стара слава.

Од послератне производње пушке М48, Лепеницом је протекло много воде, а из старих фабричких хала изашли су милиони комада војног и ловачког оружја. Данас, у фабрици која је и поред свих тешкоћа остала симбол српских оружара, производи се најсавременије стрелачко оружје. Истина, на машинама чија је просечна старост 40 година. Може ли се бити конкурентан?

- У живом блату смо до појаса, али су нам слободне руке - каже Громовић.

- Циљ нам је да продајом обезбедимо нето зараду, редовно уплаћујемо здравствено осигурање, сервисирамо добављаче и пословним банкама враћамо кредите на време. Међутим, још нисмо у могућности да измирујемо порезе и доприносе у пуној мери.

Према неким прорачунима за консолидацију фабрике у Крагујевцу је потребно 30 милиона евра, а инвестиције би првенствено биле усмерене на побољшање опреме.

- Свакодневно, нека од 1.100 машина се поквари, а како је реч о линијској производњи, трошкови застоја су ненадокнадиви - каже Громовић.

- За наше производе страни купци тврде да су светског квалитета. Поносни смо јер иза тог успеха стоје пре свега изузетни мајстори и врхунски инжењери.

Да би помогла наменској индустрији, Влада је донела закључак да државне банке на име кредита оружарима обезбеде 174 милиона евра. Та ињекција помогла би српској војној индустрији да се самоувереније врати на светску сцену после бурних година изолације које су ову индустријску област највише погодиле.

- Конкуренција је, међутим, јака и све сложенија, а ми своју позицију обезбеђујемо ценом, квалитетом и поштовањем уговорених обавеза - каже Громовић.

Осим у САД, „Застава оружје“ извози и на тржишта северне Африке, Блиског и Далеког истока, јужне и југоисточне Азије, као и у супсахарске државе. Међу њима су и традиционални купци којима је у златном периоду крагујевачка фабрика продавала оружја мерених десетинама милиона долара.

- У бомбардовању су разорене фабричке хале, производња је стала, наступиле су санкције и блокада - каже Громовић. - Егзистенција 5.300 запослених и њихових породица била је неизвесна. Од моћног индустријског центра, Крагујевац је постао долина гладних. Незадовољство је извело раднике на улицу, уследили су штрајкови оружара... Али преживели смо, стали на ноге. Из кризе која је претила да угуши фабрику изашли смо јачи, самоуверенији, бољи. Али понављам, без помоћи државе спаса нам не би било.

У том драматичном периоду фабрика је била мезимче државе, можда више од других. Разумљиво јер је крагујевачка оружара била темпирана бомба социјалног бунта која је претила да експлодира. Кроз пет социјалних програма Владе, 3.600 радника добровољно је напустило предузеће. Подмладили су фабрику, ангажовали и бивше раднике на привременим пословима. Просечна зарада данас је 45.000 динара.

- Данас смо у потпуности део међународне сцене - каже Громовић.

- Наши производи су конкурентни највећим произвођачима оружја, а са снажним маркетиншким наступом освојили смо нова тржишта. Храбре нас похвале старих и заинтересованост нових купаца што смо доживели и на два недавна сајма оружја у Нирнбергу (Немачка) и Лас Вегасу (САД).

Шта купци највише траже?

- Развили смо гаму производа, а можда највећа је заинтересованост за аутоматски бацач граната (АБГ), прну стрелу (тешки снајпер калибра 12,7 мм), аутомат М-21 (5,56мм), аутоматски пиштољ ЦЗ 99 (у неколико варијанти), неколико типова пушкомитраљеза и митраљеза, као и читаву лепезу спортског и ловачког оружја нарочито карабина у различитим калибрима - каже Громовић.

УНИКАТИЗАСТАВА је продала више од 10.000 комада уникатног ручно гравираног оружја. Поједини примерци достижу цену и од 25.000 евра. Мајстор, у зависности од жеље купца, израђују рељефне мотиве, па и портрете. Власници овог луксузног оружја су домаћи и страни ловци с дубљим џепом, али и политичари, амбасадори. Изузетног квалитета, рађено чак и од племенитих метала, ово оружје јефтиније је рецимо од онога италијанске фирме „Переци“ која сет од три ловачке пушке нуди и по 300.000 евра.

Од других оружара због комплементарности производње највише сарађују са „Првим партизаном“ из Ужица и „Крушиком“ из Ваљева.

- Имамо најсложенији производни програм, а кад ми радимо, онда посла има и за 2.000 коопераната. У координацији са њима пласирали смо 10 милиона долара. Сировине набављамо на домаћем тржишту.

У радионици ловачко-спортског оружја, у две смене, 230 радника производи ловачке карабине. Одавде је пре више од пола века изашао и чувени „тетејац“. Пиштољ се и данас производи по наруџбини, више као раритет.

Радојко Алексић (52), металостругар, у овом погону избројао је 31 годину. Памти, каже, и време кад се ударнички радило, али и велику муку кроз коју су фабрика и њени радници пролазили.

- И даље радимо на ручним струговима, али су услови далеко бољи него раније - каже, бришући чело рукама црним од уља.

Да би боље зарадила, већина ради прековремено, сваког дана од седам ујутру до 18 часова и сваку суботу. Зараде су око 40.000 динара. Руководилац погона Радован Милутиновић посебно хвали жене које, раме уз раме с мушкарцима, обарају рекорде.

Славка Бубања (52), глодач, у фабрици је три деценије.

КООПЕРАНТИНИСУ само гиганти део наменске индустрије Србије. У овом сектору ради још 40 мањих предузећа коопераната која производе делове и компоненте. Протеклих неколико година ове фирме су обрнуле десетине милиона долара.

- У овој хали провела сам најлепше године, фабрика је моја друга кућа - каже Славка, штемујући алате.

- Није лако, стоји се осам сати, машина тражи да смо концентрисани, сав осећај је у руци и са пуном пажњом морамо да контролишемо њен рад.

Миљана Лазаревић (26), машински техничар, од пре шест месеци ради по уговору на стругу.

- Старији радници су љубазни, предусретљиви, хоће да нам помогну - каже.

- Овај посао моја је сигурност. Пресрећна сам што радим. Од када је мој муж остао без посла, страховала сам за будућност нашег двогодишњег сина Василија. Само се надам да ће фабрику обасјати стара слава коју су упамтили наши родитељи.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:457441-Zbogom-vojnoj-i-sluzbenoj-tajni>

Збогом војној и службеној тајни

В. ЦРЊАНСКИ - СПАСОЈЕВИЋ

Уклањају се препреке за отварање тајних досијеа. Око 80 одсто докумената изгубиће поверљив статус. Жиг поверљивости и даље носе неки уговори о продаји државне имовине

Ознаке "службене тајне" могле су да лупе свака банка, предузеће, институција, својевремено партијски пленуми, факултети, па и општине

НИКО нема ни најблажу представу колико десетина хиљада прописа у Србији носи неку ознаку тајности, али су процене претходног Министарства правде да 80 одсто њих тај печат носи - противзаконито. Иза ње се деценијама сакривало све и свашта - од нерада и јавашлука, до озбиљног криминала и злоупотреба. Жиг поверљивости, рецимо, и даље носе неки уговори о продаји државне имовине!

Ознаке "службене тајне" могле су да лупе свака банка, предузеће, институција, својевремено партијски пленуми, факултети, па и општине. Праве контроле ко и како користи ову одредницу није било.

Ситуација се није много променила ни после 2010, када је донет Закон о тајности података, који је требало да буде у примени већ годину дана. Тада су формално укинуте војна и службена тајна. Али не и у пракси. Данас постоје само четири степена тајности: интерно, поверљиво, строго поверљиво и државна тајна. Међутим, подзаконски акти неопходни да би закон могао да стартује још нису донети, па се не зна који документ како може да се класификује. Тако се дешавало да најобичнији статут организација и школа носе ознаке државне тајне!

- Виђали смо да документи о авионима који већ деценијама нису у употреби и склоњени су у музеје, носе ознаку војне тајне - каже Марко Милошевић, из Београдског центра за безбедносну политику. - У јавним предузећима масовно стављају печате заштите на папирологију која се односи на јавне набавке. Такође нам се дешава да нам, када шаљемо позиве за скупове ресорима силе, повратни папир, посебно из ВЈ, стигне са ознаком "поверљиво"!

СПОРАЗУМИ О РАЗМЕНИ ТАЈНИКАДА је у питању међународна сарадња, треба подсетити да је Република Србија ратификовала Споразум о размени тајности података са ЕУ и НАТО, а такође до сада су потврђени билатерални уговори са Републиком Словачком и Републиком Бугарском, напомињу у Министарству правде.

Како сазнајемо, проблем са овом шумом којекаквих "тајних" прописа отворен је и приликом недавног скрининга у Бриселу, где је нашој делегацији предочено како су то уредиле неке друге земље.

- Редовни годишњи надзор који смо обављали, рецимо у МУП, посебно у Управи за људске ресурсе, показао је да документа везана за запошљавање кандидата носе и даље ознаку "службена тајна", која већ три године не постоји - каже Александар Ресановић, заменик повереника Родољуба Шабића. - Али, није ту толико крив МУП, колико чињеница да закон није заживео јер фале кључни акти.

Служба повереника недавно је изнела податак да им је током прошле године стигло 2.270 жалби због ускраћивања података, а у скоро трећини, односно око 700, органи су се неосновано позивали на поверљивост. Те ознаке су ипак успели да скину.

Према проценама Генералног секретаријата Владе, на свакој седници, од 70 тачака колико буде пред Дачићевим кабинетом, две-три носе ознаку - тајна. У питању су платформе за путовања министара, односно предвиђене послове и разговоре, а тајна су и сва питања везана за безбедност. Степен тајности одређује предлагач, а сви ти папири добро су заштићени у сефу Владе. Тајне су и сви листови хартије који се појаве на затвореним скупштинским седницама Одбора за контролу служби безбедности, а чланови тог тела су се заклели да ће чувати осетљиве податке, укључујући извештаје безбедносних служби.

- Намера законодавца била је да среди хаос у прописима који уређују област тајних података. Мада закон прописује само четири степена тајности, грађани Србије и даље не знају шта је то, заправо, државна тајна - каже Марко Милошевић.

После доношења подзаконских аката, Закон о тајности података коначно би, од следеће године, требало да се примењује, а како Милошевић истиче, рок је две године да се прочешљају сви подаци и избрише жиг поверљивости са оних који то нису. То значи до краја 2015!

РАЗЛИЧИТА ТУМАЧЕЊАКАНЦЕЛАРИЈА Савета за националну безбедност и заштиту тајних података је у претходном периоду реализовала већи број едукативних програма за више од 800 лица запослених у органима јавне власти, укључујући и припаднике служби безбедности и МУП РС - каже Матић. - Један од основних циљева едукативног програма је приближавање практичне примене Закона о тајности података онима који раде са тим подацима, с обзиром на то да се у пракси још на различите начине тумачи шта је тајни податак и којим степеном тајности треба да буде означен. Наведене околности у значајној мери отежавају процену броја података означених степеном тајности.

Два најважнија подзаконска акта која ће удахнути живот закону су уредба која ближе уређује више нивое тајности, као и уредба која одређује ниже степене. Прва је донета у септембру, а друга ће бити до краја године.

- При крају је доношење свих подзаконских прописа о Закону о тајности података - кажу у Министарству правде и државне управе.

- У току 2013. Влада је донела Уредбу о ближим критеријумима за податке "државна тајна" и "строго поверљиво", а до сада су донети и критеријуми за ознаке тајности "поверљиво" и "интерно" у БИА и Канцеларији савета за националну безбедност и заштиту тајних података.

У поступку доношења је и Уредба за податке "поверљиво" и "интерно" у другим органима јавне власти. Влада је донела и Уредбу о тзв. индустријској безбедности.

Ово министарство надлежно је и за надзор над правилним коришћењем појма тајности. Да би надзор уопште могао да се врши, министар је морао да донесе Правилник о службеној легитимацији и начину рада лица задуженог за надзор.

Све ово значи да ће, после ревизије докумената, "службена" и "војна тајна" и у пракси сада бити протеране.

Поверљивим папирима посебно се бави Канцеларија Савета за националну безбедност и тајност података. Њен директор Горан Матић за "Новости" објашњава да је доношењем Закона о тајности података, након дужег периода, учињен значајан помак:

- Иако је рад са тајним подацима регулисан и другим прописима, важно је указати да је једна од основних интенција овог Закона уређење јединственог система одређивања и заштите тајних података, који су од интереса за националну и јавну безбедност, одбрану, унутрашње и спољне послове државе. Усвајањем и ступањем на снагу три уредбе о ближим критеријумима за одређивање степена тајности омогућена је примена Закона на националном нивоу, који се до сада примењивао само у раду са страним тајним подацима на основу потписаних међународних споразума које је закључила Влада.

Једна од надлежности ове Канцеларије јесте издавање безбедносних сертификата за приступ тајним подацима одређеног степена тајности. До сада је са безбедносним процедурама за рад са тајним подацима упознато 589 лица, и издато 195 сертификата, махом за потребе међународне сарадње, ради реализације одређених програма.

Од оснивања Канцеларије до 2013, према информатору о раду, на основу решења издато је и 170 сертификата за приступ националним тајним подацима са ознакама "поверљиво", "строго поверљиво" и "државна тајна", и 225 сертификата за приступ НАТО тајним подацима. Кад су у питању први, 64 особе добиле су сертификат за увид у државну тајну, 99 за увид у строго поверљив документ и седам у поверљив.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/tema-dana/Srpski-san-o-americkoj-krizi.sr.html>

Српски сан о америчкој кризи

Пети је дан откако део запослених у државној служби САД не зна када ће примити плату

Најмање милион Американаца напрасно је остало без сигурне плате, а у Србији 650.000 запослених не прима зараду редовно. Пети је дан откако део јавне администрације у Сједињеним Државама не зна када ће примити плату, а у Србији има предузећа која чак читаву деценију нису платила раднике. Цео свет бди над судбином мање од половине процента укупног становништва Америке, док у нашој земљи близу 80 одсто предузећа у неком периоду није успевало да редовно исплаћује зараде.

Шта год да се у светској сили број један дешава – увек је топ-тема. И када је Њујорк остао без струје на неколико сати, медији су о томе брујали дуже него што је Менхетн био у мраку.

Али не може се побећи од утиска како би нам живот био лагодан са актуелном америчком кризом. Тренутна неликвидност изазвана спором између демократа и републиканаца чини се готово идеалном у поређењу са нашом вишедеценијском суморном економском реалношћу.

Ове две приче о раду, америчка и српска, откривају нам неколико ствари. Најпре упада у очи то какав огроман притисак трпе овдашњи запослени и у колико су лошем положају. Док у Америци плате у овом моменту касне запосленима у државној управи, код нас једино бирократама зараде најчешће не касне ни дана. По неким подацима су и увећане од почетка полудеценијске финансијске кризе. Код нас терет углавном трпе они који раде код приватника: они су међу оних 80 одсто којима је бар некада каснила плата. Наравно, најгоре су прошли они чија су предузећа пропала лоше вођеном приватизацијом.

Истовремено, наша мантра о замрзавању плата (која остаје фикција), у Америци је реалност већ три године, како извештава „Њујорк тајмс”. Председник Обама је још 2010. године под великим притиском економсколибералних и политички конзервативних републиканаца суспендовао повећања плата за запослене у извршним органима власти.

Наравно да се српски и амерички рад тешко могу поредити, како по висини плата, тако и по продуктивности привреде. Али какви су проблеми америчких службеника који су остали без плате, а којима се бавио „Њујорк тајмс”? Тако Лин Киришенбаум, која ради у Одсеку за становање и урбани развој, страхује да ће у њеном следећем чеку од плате бити плаћено свега шест уместо 10 дана, како је то до сада било. Четири дана мање, аларм је запосленом у Сједињеним Државама!

– Никако себи не могу да приуштим да будем без плате – каже и Тамика Кол која ради у регионалној канцеларији Социјалне службе у Филадельфији.

– Морам да платим школарину за дете које иде у Католичку школу, а сваког месеца отплаћујем и стамбени кредит. Због чињенице да долазим на посао сваког дана, а да не знам хоћу ли за то бити плаћена, под огромним сам притиском – пожалила се ова четрдесет двогодишња Американка новинару.

А има ли уопште ових милион Американаца разлога за забринутост? Јер, исто се десило и 1995. године за време Била Клинтона, такође демократе. Тада је на три недеље била стопирана исплата плата, а како пише „Њујорк тајмс”, Конгрес је након тога одобрио исплату надокнаде запосленима, па веће штете није било. Међутим, страх се јавља јер још нема гаранција да ће и ове године тако бити.

Цела ова прича отворила је још један проблем, који нама такође није нимало стран – ко ради у јавној управи, а ко забушава. Уколико ова криза потраје, то ће се питање засигурно заоштрити.

– Ми смо заправо они који стварно раде. Ми нисмо нерадници – одбрусио је Денис Фицпатрик, који одржава клима-уређаје у зградама федералне администрације, а истовремено је и председник Америчке федерације запослених у локалним владиним службама. Њихова плата годишња не пређе 40.000 долара, док бирократе у канцеларијама попут госпође Кол зараде између 61.000 и 79.000 годишње. Велике суме, али треба рећи да ни Американцима није идеално у време економске кризе. Јер иако је плата вишег бирократе између 5.000 и 6.500 долара месечно, на школарину детету мора сваког првог у месецу да да чак 725 долара.

И док се најновији сукоб републиканаца и демократа не разреши, око милион запослених остаје колатерална штета. Али, Американци знају да ће им се салдо на рачуну поправити чим се заврши идеолошки рат који се води око тога треба ли држава да интервенише у систем

здравственог осигурања или не треба. У Србији такав салдо на рачуну, па чак и овај амерички кризни, већина може само да сања.

С. Д.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/MMF-ne-trazi-oporezivanje-penzija.sr.html>

ММФ не тражи опорезивање пензија

Током јучерашњег сусрета потпредседника владе Кркобабића с вашингтонским финансијерима разговарало се о Закону о раду

Јован Кркобабић, потпредседник владе и министар рада, разговарао је јуче с делегацијом Међународног монетарног фонда о структурним реформама које очекују Србију у области тржишта рада и ПИО система, наведено је у саопштењу након тог сусрета уз констатацију да су се Кркобабић и Зузана Мургасова, која предводи мисију ММФ-а, zaloжили за стварање повољног амбијента за ново запошљавање.

Кркобабић је, како се дознаје, предочио делегацији ММФ-а радну верзију Закона о раду уз очекивање да и остали партнери уложе напор како би се дошло до прихватљивог текста новог закона.

Иако се очекивало да ће једна од главних тема јучерашњег сусрета бити предлог опорезивања пензија, о чему последњих дана све више причају и највиши државни званичници, та тема, како се незванично сазнаје, није ни дотакнута.

Александар Вучић, први потпредседник владе, изјавио је пре два дана да ММФ врши притисак да се осим плата опорезују и пензије, како би се смањио буџетски дефицит.

Приче о опорезивању пензија већих од 25.000 динара по стопи од 10 одсто трају од летос када их је предложио Фискални савет. Истина је, каже овај извор, да је потпредседник предочио ММФ-у чињеницу да око 1,2 милиона пензионера живи с пензијом до 25.000 динара.

Да ММФ овог пута, током техничких преговора није условљавао Србију, већ је дошао да се информише о стању буџета, потврђује и извор из Фискалног савета који се пре три дана састао с делегацијом ММФ-ом.

Овај извор каже да није тачно да је било притисака за увођење пореза на пензије веће од 25.000 динара. Представници ММФ-а нису рекли ни да је тај предлог Фискалног савета лош, суздржавали су се коментара, препустивши нашој влади да сама одлучи о будућим мерама штедње.

Суздржаност делегације ММФ-а не треба много да чуди, јер Србија нема аранжман с ММФ-ом. Тек уколико се аранжман обнови, ММФ ће моћи да инсистира на оштријој реформи јавног сектора и ПИО система, па можда и на ономе што је Фискални савет већ предлагао – пенали за превремено пензионисање или опорезивање пензија...

Наш саговорник је, признаје, помало изненађен и изјавом првог потпредседника владе Вучића који је рекао да ММФ врши притисак да се уведе порез на пензије, објашњавајући да верује да је то закључио из оног што се дешавало током лета када је ово питање актуелизовано, јер заиста таквих условљавања није било, закључује овај извор из Фискалног савета.

Било како било, пензионерима се, каже Милан Ненадић, председник Савеза пензионера Војводине, не пише добро.

– Бесмислено је опорезовати пензије веће од 25.000 динара или плате у јавном сектору веће од 40.000, када је потрошачка корпа 60.000 динара. Од чега тај народ да живи, ако му се још узме, а већ сада не може да споји крај с крајем – пита Ненадић.

У Србији има око 120.000 пензионера који примају пензију већу од 45.000 и око 61.000 оних који примају више од 61.000 динара. Уколико би се прихватио предлог да се опорезују ове пензије веће од 60.000 динара то би се односило на око 30.000 пензионера или 0,2 одсто укупне пензионерске популације. То је мало мање од ништа, каже Ненадић.

Он се слаже да реформа ПИО треба да се настави, ако смо се обавезали да ћемо тај процес привести крају, али ако већ мора да се опорезују пензије да се у то иде одмерено и прогресивно.

– Плате и пензије веће од 80.000 или 100.000 и више хиљада треба опорезовати, али и њих по различитој стопи. Што је виша плата порез би требало да буде већи. Осим тога зашто нико не предложи да они с великим платама на пример плаћају веће доприносе за ПИО, па би се каса фонда и тако пунила, а смањило издвајање из буџета које је сада око половине укупног буџета – пита Ненадић.

Што се тиче прича о подизању старосне границе за одлазак у пензију, ту се мора ићи до краја, с тим што ни ММФ, ни држава не могу очекивати ефекте преко ноћи. За то треба стрпљења и времена, закључује Ненадић.

Ј. Петровић-Стојановић

<http://www.politika.rs/rubrike/Politika/Vucic-Srbija-je-pred-bankrotom-slede-teske-mere.sr.html>

Неће бити смањивања пензија, само плата у јавном сектору

БЕОГРАД – Први потпредседник Владе Србије Александар Вучић изјавио је данас да пензије неће бити смањиване, али да се морају смањити плате у јавном сектору.

Вучић је, говорећи у емисији Став Србије на Првој тв о економским мерама, истакао да од пензионера нема шта више да се узме и да ће се пензије обрачунавати као и до сада.

Он је рекао да је земља упропашћена неодговорним понашањем бивших власти и да је сада пред Србијом неизбежно - мере усмерене на то да се за два до два и по одсто смање фискални дефицит.

Стога разговарамо и о солидарном порезу, и о укидању бонуса у МУП-у и Министарству одбране и смањењу плата у јавном сектору.

„Страшно сам љут на тадашње политичко руководство што потребне мере нису предузете још пре пет година”, рекао је Вучић.

Он је рекао да је јавни дуг претходна власт за само четири године увећала са 40 на 60 одсто БДП-а.

„Јавни дуг је растао геометријском прогресијом и тај раст се, планираним мерама, може зауставити 2016. године”, проценио је вицепремијер.

Он је , осврћући се на предлоге ММФ, рекао да ће неки бити прихваћени, да ће се направити аранжман са ММФ, да ће нам пасти кредитни рејтинг, али да после тога више неће.

Говорећи о платама у јавном сектору Вучић је навео пример помоћника министра чија је основна плата 120. 000 динара, и већа је од министра, али да прима око 200. 000 динара.

„Тих 80.000 је проблем” указао је Вучић и додао да су то службена путовања, дневнице...

Како је рекао, сада је осам пута мање службених путовања, и да је морао да „виче на влади”, јер су милиони бачени беспотребно, пошто од неких путовања није било никаквих резултата.

Први потпредседник је рекао да приватни сектор ради и не може да добије плату или је нижа него у јавном сектору који издржава, а то неко мора да врати у нереалне токове.

Према његовим речима, две милијарде евра су узете када је преузета влада како би се исплатиле пензије и подвукао да је то урађено зато што је био такав фискални дефицит и драматично повећање удела јавног дуга у БДП .

„То су ствари које не можемо да решимо до 2015, 2016. То не може нико да реши. Реците ми тог генија који то може да реши. Ђилас? Тако како је решавао проблем јавних предузећа у Београду? Па 'закукаће' цела Србија када за месец дана буду познати биланси јавних предузећа у Београду” рекао је Вучић.

Танјуг

<http://www.politika.rs/rubrike/ostali-komentari/Izgubljeni-u-vremenu.lt.html>

Бранислав Оморац

Изгубљени у времену

Зашто синдикати нису активни пропорционално економској катастрофи у којој се Србија налази

У организацији Удружења синдиката пензионера Србије недавно је организован скуп „Синдикати данас – шта и како даље“. То би требало да буде први корак ка јавној расправи о томе зашто синдикати нису активни пропорционално економској катастрофи у којој се Србија налази и, сходно томе, угрожености радничких права и права на егзистенцију.

У економски врло развијеним државама попут Француске и Немачке синдикати су кредибилан партнер, најпре, јер сами имају легитимитет, односно имају одличну комуникацију унутар чланства, а друго, то им даје поверење, друштвену моћ и могућност да утичу на одлуке власти које се тичу радника.

Синдикални покрети у Француској имају за циљ да уједине раднике у различитим предузећима, те да заједнички бране своје интересе у тежњи за побољшањем услова рада, повећањем плата, скраћењем радног времена, борбом против отпуштања. У земљи постоји осам синдикалних организација, од којих су пет репрезентативне. Професионални избори одржавају се на сваких пет година и тада се бирају синдикални представници, заступници и чланови комитета, што им даје кредибилитет у разговору с послодавцима и властима. Стопа учешћа запослених на оваквим изборима је око 65 одсто.

Неутралност синдиката у Немачкој, као и у Француској, гарантована је тиме што се издржава само од чланарина и имовине стечене захваљујући њој. Право на штрајк регулисано је законом. У штрајк се ступа ако тако одлучи 75 одсто чланова. Штрајкачи не примају плате, али им изгубљени доходак бива надокнађен из тзв. штрајкачких каса и не прекида им се здравствено осигурање. Политичке партије веома пажљиво слушају синдикате, јер од њихових порука зависи како ће се чланство определити на изборима.

За разлику од Француске и Немачке, у Србији се очигледно може неограничено бити на челу синдиката, а да се при том не можете похвалити иоле значајним резултатима. Председник се бира делегатски, док радници остају ван избора. Радничко чланство се не пита о томе ко ће их представљати. У три највеће организације, Савезу самосталних синдиката, Асоцијацији слободних и независних синдиката и Уједињеним гранским синдикатима Независност, врхови синдиката бирају се без учешћа убедљиве већине сопствених чланова. Како такве организације могу да претендују на покретање и артикулисање некаквог масовног протеста?

У Француској су синдикати издејствовали седмочасовни радни дан, компанија „Пежо-Ситроен“ одустала је од затварања две фабрике у земљи и отпуштања неколико десетина хиљада људи, а уместо тога замрзнуће се плате радницима. С обзиром на безначајну инфлацију у Француској, процењено је да неће доћи до битнијег нарушавања њиховог животног стандарда. Ланац парфимерија „Сефора“, против којег су се синдикати подигли, морао је да обустави ноћни рад судском одлуком.

У Немачкој, компанија „Денерал моторс“ одустала је од отпуштања 15.500 радника и у договору с радничким представницима, а да би смањила финансијске губитке, дошло је до скраћивања радног времена.

У нашој земљи, иако је ситуација алармантна, не постоји ни приближно добра сарадња синдикалних централа, а резултате њиховог деловања да и не помињем. Србија, уз БиХ, Грчку и Шпанију, има процентуално највећи број незапослених. Људи који су факултетски образовани често раде као промотори у мегамаркетима, физички радници или ноћни чувари. Више од половине младих нема посао.

Кад је о побољшању социјалног положаја радника реч, од државе не би требало превише очекивати. Министарка финансија у претходној влади Диана Драгутиновић навела је својевремено да је Србија након депрецијације динара добила јефтину радну снагу, „што је наша компаративна предност“! Ако министарка у српској влади, која би требало да води рачуна о интересима грађана Србије, овако говори, шта онда очекивати од послодаваца са стране? Следи да ће инострани инвеститори минимално платити раднике у Србији.

За синдикате не би требало да чујемо само када се доноси Закон о раду или Закон о штрајку. Они би морали у континуитету да буду присутни у јавности како би власт схватила да има посла са утицајним и зналачким партнерима.

Социолог

Бранислав Оморац

Након оставке Богдана Пушића без изјава за медије

Ускоро нови шеф Радне групе за приватизације

ТРАГОМ

АУТОР: Ј. Л.

Београд - Радна група за испитивање спорних приватизација после повлачења заменика начелника Управе криминалистичке полиције (УКП) Богдана Пушића, добиће новог шефа, чије име се још не саопштава, пошто је тај полицијски функционер тренутно на путу, речено је Данасу у врху полиције. У међувремену, истраге везане за финансијски криминал се настављају досадашњим темпом под координацијом начелника УКП Родољуба Миловића.

Слично као и приликом афере „листинг“ пре годину дана, и сада је појединим полицијском функционерима министар унутрашњих послова Ивица Дачић наложио да без његове дозволе не дају изјаве за јавност. Међу тим функционерима налази се и Пушић, за кога се још поуздано не зна да ли ће да настави да ради као инспектор у оквиру Радне групе, иако је то незванично најављено.

Сам Дачић изјавио је да „стањем у полицији морамо да се бавимо наредних недеља“, те да то „није само питање за МУП већ и за остале државне органе“. Он је додао и да није полицајац да би се бавио унутрашњим истрагама, те да тај посао ради унутрашња контрола где „све иде својим током“. Евентуални налази те унутрашње истраге, као и тима формираног да истражи писање таблоида Курир о наводним злоупотребама у врху полиције, што је био и повод Пушићевог повлачења, нису за сада доступни јавности.

Иначе, делегација МУП на челу са државним секретаром Вањом Вукићем присуствовала је такозваном скринингу у Бриселу, поводом поглавља 24 у преговорима са ЕУ које се односи на правду, слободу и безбедност.